

Trolden Filur

Trolden Filur var en rigtig drillepind. Den gjorde alt, hvad den kunne, for at forskrække og forvirre mennesker. Når det lykkedes, grinede den, til den faldt om og var ved at få latterkrampe. Men den var aldrig ondskabsfuld. Den ønskede kun at drille på en sjov måde. Det var selvfølgelig en fordel for den, at den var usynlig for mennesker. Dog var der nogle mennesker, der kunne se den. Et af dem var Morten; men det vidste Filur ikke.

Den drillede så meget, den overhovedet kunne nå, når den også skulle have tid til at spise og hvile sig. Og den sov meget, for den blev så træt af hele tiden at finde på løjer, og det var i længden også trættende at grine så meget.

Morten syntes, Filur var lidt irriterende, fordi den brugte de samme metoder gang på gang. Han forstod ikke, den orkede at blive ved på den måde. Der var da andet at lave i tilværelsen end at drille, sove og spise. Morten bestemte sig for at give den en lærestreg, og han havde en helt speciel samarbejdspartner.

En lørdag eftermiddag, hvor næsten alle mændene i den lille by som sædvanlig sad og så fodbold i fjernsynet, havde Filur fremstillet en fjernsynsmagnet, der kunne flytte fodbolden rundt på skærmen. Først prøvede den i Jensens hus. Jensen så helt forvirret ud, da fodbolden pludselig flyttede sig rundt på skærmen helt andre steder end der, hvor fodboldspillerne var. Der var noget helt galt, og kommentatoren i fjernsynet sagde ingenting. "Mon jeg har drukket for mange øl?" tænkte Jensen og talte efter. Nej, det kunne ikke være det. "Mon mine øjne fejler noget?" Han gned dem forgæves. Derefter sprang han hen til fjernsynet, slog på det, slukkede og tændte det. Det var galt endnu. Han var lige ved at eksplodere af arrigskab. Filur havde fået nok. Bolden var igen på plads. Jensen blev helt hvid i hovedet, satte sig ned igen og så kampen færdig. Han forstod ikke, hvad der var sket.

Filur fortsatte på samme måde i Olsens, Hansens, Andersens og Pedersens huse. Men så kom den til det hus, hvor Morten sad og så fodbold sammen med sin far. Morten fik straks øje på Filur. "Aha, så i dag er den boldflytter", tænkte Morten.

Morten havde forberedt sig på en sådan chance. Han havde taget et billede med en speciel troldevideooptager, mens Filur en dag lå på gulvet og grinede. Så da Filur havde flyttet bolden første gang, og faderen var forvirret, gjorde Morten tegn til faderen om, at det var Filur, der var på færde. Morten trykkede over på video, og før Filur kunne nå at finde ud af, hvad der foregik, så den sig selv på skærmen, og en stemme sagde: "Hvem kender denne trolde? Elverhøjskolen vil gerne i

Der er flere historier på Bodil Waldstrøms hjemmeside: www.bodilw.dk

kontakt med den." Filur blev helt overrumplet. "Mon de har hørt, hvor god jeg er til at drille? Måske vil de have mig til at undervise i det."

Så da Elverhøjskolen åbnede mandag morgen, stod Filur ved porten og så på alle de små alfer og feer og trolde, der var på vej i skole. Filur gik hen til den dør, hvorpå der stod "inspektør". Inspektøren, som havde talt med Morten i forvejen, bød Filur hjerteligt velkommen. Han sagde, at han gerne ville bede Filur om at fortælle om sine drillerier i første troldeklasse. Det ville Filur gerne.

Men hvad skete der? Da Filur havde talt en halv time i træk om sine påhit, sad eleverne og sov! Det kom helt bag på Filur. Han gik rystet ud af klasseværelset. Der mødte han inspektøren, som inviterede ham på et glas elverhøjssaftevand. Filur fortalte, hvad der var sket.

Derefter indrømmede inspektøren, at han i samarbejde med Morten havde sat Filur i denne situation; for han vidste, at der måtte en alvorlig hændelse til, før Filur fandt ud af, at det var på tide at komme videre. Den kunne jo ikke fortsætte i det uendelige med at drille mennesker. Den blev nødt til at lære noget nyt. Første troldeklasse var faldet i søvn, fordi de alle sammen havde været som Filur tidligere, og det havde de fået nok af. Nu var de i gang med noget helt andet. Nu havde de for eksempel timer i musik og sang. Filur blev gradvist mere interesseret. Faktisk havde den af og til kedet sig, når den drillede; men den vidste jo ikke, at der var mere for den at lære. Den besluttede sig for at melde sig ind i Elverhøjskolen med det samme.